

Промоција романа „Балканска међа” Ивана Наумова

Чувар српског идентитета

Од Карипске кризе 1962. године и размештања нуклеарног арсенала СССР-а на Куби, које је уследило као одговор САД на исте потезе у Турској и Италији неколико година раније, није било веће тачке раздора између Запада и Русије од оне коју је изазвала тајна операција преузимања Аеродрома „Слатина” на Косову и Метохији током НАТО бомбардовања СР Југославије 1999. године. Двадесет година касније управо тај усиљени марш руских војника из Босне ка Приштини постао је централна тема романа „Балканска међа” руског писца Ивана Наумова.

Пише Никола ДРАЖОВИЋ

Домаћа публика, на јубиларну годишњицу од тог догађаја, имала је прилику да у Дому Војске Србије присуствује промоцији романа „Балканска међа” и да од аутора сазна шта га је мотивисало да овековечи један тако важан тренутак у заједничкој историји Србије и Русије. На београдској промоцији, која је захваљујући „Информатици” уследила два месеца после московске, осим Наумова говорили су историчари Алексеј Тимофејев и Предраг Марковић, као и глумци Милош Биковић и Александар Срећковић Кубура. Они у истоименом филму, чија је радња заснована на овом роману, играју главне јунаке – терористу Фадила и полицајца Вука.

– И данас памтим тај осећај среће и поноса када сам на телевизији видео наше војнике у Приштини – поручио је Наумов у Београду, додајући да су деведесете биле године пада за наше две земље, али да је 1999. била најнижа тачка до које је Русија дошла у политичком, економском, али не и у војносоцијалном смислу.

– Руска и српска историја у много чему су се спајале. Совјетски Савез нестао је у скоро исто време кад и ваша Југославија. Нажалост, Русија није могла да реагује у марту 1999, али јесте у јуну. Од тада Русија улази у нов период, од ког до данас не одустаје. То је и разлог због ког сам почео да пишем овај роман – истакао је аутор „Балканске међе”.

Ратна драма посвећена тајној операцији руских јединица обрађена је, како нам открива, шире него у филму. На званичну критику романа још се чека, будући да је за читање књиге потребно више времена него за гледање филма, како је то и Наумов приметио, али га позитивне реакције читалаца на интернету и друштвеним мрежама охрабрују.

– Роман је настао као последица мог великог интересовања за ову тему. На њему сам радио годинама. Информације су биле тешко доступне, јер је све дуго било скривено велом тајни. Разговарао сам са бројним сведоцима догађања на Косову тих година, а много материјала за писање пронашао сам и у руској историји из тог периода. Све то само говори у прилог томе колико су наша два народа блиско повезана – сматра Наумов.

Глумачки тандем Биковић–Срећковић, који је идеју аутора веродостојно дочарао

Иван Наумов

Руска и српска историја у многу чему су се спајале. Совјетски Савез нестао је у скоро исто време кад и ваша Југославија. Нажалост, Русија није могла да реагује у марту 1999, али јесте у јуну. Од тада Русија улази у нов период, од ког до данас не одустаје. То је и разлог због којег сам почео да пишем овај роман.

Милош Биковић

То се можда неће догодити свима, али овој јунаци ми нисмо лоши момци. „Балканска међа” послужиће као чувар сећања на дешавања на Косову. Сматрам да су филм и књига једна врста борбе кроз културу за наш идентитет и историју.

на великом платну, оценио је да је највећи допринос романа и филма то што су Срби и српска историја коначно представљени ван клишеа и устаљених предрасуда западне продукције.

– То се можда неће допасти свима, али овог пута ми нисмо лоши момци. „Балканска међа” послужиће као чувар сећања на дешавања на Косову. Сматрам да су филм и књига једна врста борбе кроз културу за наш идентитет и историју – закључио је Милош Биковић, истичући да је, како је он то назвао, „посрбљавање” филма била његова жеља.

– Када гледате филмове на Западу који се одвијају у Србији, не само што су Срби у њима махом негативци, већ је све површно и американизовано. Зато смо желели да прикажемо да Србија није земља бодљикаве жице – каже Биковић.

Са његовим ставом слаже се и историчар Предраг Марковић, који је посебно истакао комплексност лика који је пред камера оживео Александар Срећковић Кубура.

– Та рола је оличење зла које се рађа у људима у специфичним условима рата, када се у неким буде звери. Међутим, он је жив човек. Није класичан амерички зликовац, већ лик који у гледаоцу својим злом буди снажна осећања. Он није ту само да би погинуо. Због тога овај роман, као и филм имају значајну антиратну поруку – закључио је Марковић и нагласио да би роман Наумова требало да буде историјски подсетник на то да су балканске, као и све њима сличне међе живе ране које не зацељују ако се не доживе као лекције на којима се учи. |

Након београдске премијере филма „Балканска међа”, којој је присуствовало 4.000 глдалаца, Наумов је, ганут позитивном реакцијом публике, решио да роман у најкраћем року преведе на српски језик